

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 8Co/286/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4211219071
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Hušeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2013:4211219071.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Údernícka 5, IČO: 35 724 803, zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Bratislava, Údernícka 5, IČO: 36 613 843, proti žalovanej: O. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom R., S. XXX/X, zastúpená JUDr. Agátou Palackovou, advokátkou so sídlom Kolárovo, Kostolné námestie 32, za účasti vedľajšieho účastníka: Spotrebiteľské združenie OSA, so sídlom Bratislava, Fedinova 9, IČO: 42 260 086, zastúpený HKP Legal, s.r.o., so sídlom Bratislava, Sasinkova 6, zastúpená konateľom a advokátom JUDr. Rudolfom Priečinským, o zaplatenie sumy 946,19 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Komárno č. k. 13C/87/2012-143 zo dňa 07.06.2013 v časti uloženia povinnosti žalobcu zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania, jednohlasne takto

rozhodol:

Odvolací súd návrh vedľajšieho účastníka na strane žalovanej na prerušenie konania **z a m i e t a .**

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa uloženia povinnosti žalobcu zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania **m e n í t a k**, že vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej sa náhrada trov konania **n e p r i z n á v a .**

Žalobcovi sa **n e p r i z n á v a** náhrada trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zaviazal žalobcu povinnosťou zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 141,79 Eur na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka do 3 dní od právoplatnosti uznesenia. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil s poukazom na ustanovenia § 93 ods. 4, § 146 ods. 2 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“). V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobca sa podaním zo dňa 25.10.2011 domáhal od žalovanej zaplatenia sumy 946,19 Eur s príslušenstvom. Dňa 07.06.2012 Spotrebiteľské združenie OSA oznámilo súdu svoj vstup do konania ako vedľajší účastník na strane žalovanej a súčasne vznieslo námietku premlčania. Žalobca dňa 13.11.2012 doručil súdu späťvzatie návrhu. Uznesením č. k. 13C/87/2012-43 zo dňa 12.12.2012 súd prvého stupňa konanie vo veci samej zastavil. Žalobcu zaviazal povinnosťou zaplatiť žalovanej na účet jej právneho zástupcu, náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 118,16 Eur do 3 dní od právoplatnosti uznesenia. Zároveň zaviazal žalobcu povinnosťou zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 141,79 Eur na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka a to do 3 dní od právoplatnosti uznesenia. Žalobcovi vrátil zaplatený súdny poplatok za návrh v sume 49,87 Eur, prostredníctvom Daňového úradu Bratislava, po právoplatnosti rozhodnutia. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd uznesením č. k. 8Co/108/2013-137 zo dňa 26.03.2013, odvolaním žalobcu napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa v časti výroku o povinnosti žalobcu zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 141,79 eur zrušil a vec v tejto časti vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Súd prvého stupňa pri rozhodovaní o náhrade trov konania vychádzal z ustálenej judikatúry slovenských súdov, že ak žalobca vezme žalobu späť, nie z dôvodu uvedeného v § 146 ods. 2 vetá druhá OSP, zásadne platí, že procesne zavinil zastavenie konania, preto je povinný nahradiť trovy konania. Konštatoval, že vedľajší účastník má rovnaké práva a povinnosti ako účastník, na strane ktorého vstúpil do konania a teda má právo zvoliť si zástupcu advokáta podľa § 25 ods. 1 OSP, bez ohľadu na skutočnosť, či je právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľov podľa zákona č. 250/2007 Z. z. Žiadny predpis nevyučuje právne zastúpenie právnickej osoby, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľov. Iný výklad by podľa názoru súdu viedol k porušeniu ústavného princípu rovnosti účastníkov, či už na právnu pomoc pred súdmi, čo je základné ústavné právo (čl. 47 ods. 2 Ústavy SR), ale aj na náhradu trov konania, medzi ktoré bez akýchkoľvek pochybností patrí i náhrada trov právneho zastúpenia. Nesúhlasil so žalobcovým spochybňovaním nutnosti a účelnosti trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka, pretože práve po kvalifikovanom úkone vedľajšieho účastníka, zastúpeného advokátom, ktorým vzniesol námietku premlčania uplatňovaného nároku, došlo zo strany žalobcu k späťvzatiu návrhu vedúcemu k zastaveniu konania podľa § 96 ods. 1 OSP. K záveru o premlčaní žalovaného nároku zrejme došiel aj žalobca, ktorý po doručení oznámenia o vstupe vedľajšieho účastníka na strane žalovaného do konania spolu s námietkou premlčania, bez zavinenia žalovaného, svoj návrh prípisom zobral v celom rozsahu späť. V danom prípade, bez akýchkoľvek pochybností, bol procesný úkon vedľajšieho účastníka na prospech žalovaného, keď námietka premlčania mala vplyv na spôsob skončenia súdneho konania voči žalovanému spotrebiteľovi, bez ohľadu na skutočnosť, či žalovaný spotrebiteľ mal vedomosť o vstupe vedľajšieho účastníka na ochranu jeho spotrebiteľských práv. Ďalej uviedol, že poukazovanie žalobcu na totožnosť obsahu podaní vedľajšieho účastníka vo viacerých konaniach je v danom prípade nenáležitá z dôvodu, že vedľajší účastník len reaguje svojím vstupom do konania na strane žalovaného identifikovaného menom, priezviskom, adresou a spisovou značkou spolu so vznesenou námietkou premlčania na totožné blanketné žalobné návrhy žalobcu, v ktorých žalobca mení obdobne ako vedľajší účastník len údaje o žalovanom účastníkovi konania, o dátume vzniku právneho vzťahu žalovaného s postupcom, od ktorého žalobca cesiou nadobudol žalované pohľadávky a mení aj údaj o výške žalovanej peňažnej pohľadávky s príslušenstvom. Taktiež sa nestotožnil s názorom žalobcu, že vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného by nemala byť priznaná náhrada trov konania s poukazom na § 150 ods. 1 OSP z dôvodu, že žalobca neuviedol žiadne významné dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by nebola vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného náhrada trov konania výnimočne priznaná. O trovách konania rozhodol s poukazom na ustanovenie § 146 ods. 2 veta prvá OSP dôvodiac, že žalobca zavinil zastavenie konania a s poukazom na absenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa zaviazal žalobcu zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej náhradu trov konania na účet jeho právneho zástupcu. Priznané trovy vedľajšieho účastníka na strane žalovanej pozostávajú z trov právneho zastúpenia za 2 úkony právnej služby (prevzatie veci zo dňa 20.02.2012, vyjadrenie s námietkou premlčania) á 51,45 Eur a 2 x prislúchajúci režijný paušál k úkonu á 7,63 Eur ako aj 20 % DPH. Súd prvého stupňa teda priznal vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej náhradu trov konania vo výške 141,79 Eur vrátane 20 % DPH. Ohľadne priznania náhrady trov konania záverom poukázal aj na viaceré rozhodnutia Krajských súdov, ako aj rozhodnutie ESLP a rozhodnutia Ústavného súdu SR. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 3, § 142 ods. 1 a § 150 ods. 1 OSP dôvodiac, že v odvolacom konaní úspešnému žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, a to s prihliadnutím na existenciu dôvodu hodného osobitného zreteľa (§ 150 ods. 1, 2 OSP), za ktorý považoval skutočnosť, že to bol žalobca, ktorý si uplatnil premlčaný nárok a po vznesení námietky premlčania návrh vo veci zobral späť. Navyše, v danom prípade žalobca navrhol aj zmenu účastníka na strane žalovanej, preto priznanie náhrady trov odvolacieho konania v odvolacom konaní úspešnému žalobcovi by, vzhľadom k okolnostiam danej právnej veci, bolo neprimerane tvrdé voči žalovanej, resp. aj vedľajšiemu účastníkovi na jej strane a odporovalo by to aj dobrým mravom.

Proti uzneseniu súdu prvého stupňa podal včas odvolanie žalobca a to v časti výroku, ktorým bol zaviazaný povinnosťou zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania. Namietal, že súd prvého stupňa v napadnutej časti vec nesprávne právne posúdil. Navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi neprizná náhradu trov konania. Podľa jeho názoru vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Podľa údajov registrácie MV SR samotné združenie má vo svojich radoch členov, ktorí evidentne majú

právnické vzdelanie. Združenia na ochranu spotrebiteľa podľa § 25 Zák. č. 250/2007 Z. z. majú pritom možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva. Tieto právne závery ustálil aj Krajský súd v Bratislave vo svojom rozhodnutí sp. zn. 5Co/26/2012, ako aj v rozhodnutí sp. zn. 3Cob/259/2011, ktorý v oboch prípadoch nepriznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zastúpenia. Podľa jeho názoru, súd prvého stupňa nepostupoval správne, keď združeniu zastúpenému advokátom priznal náhradu trov konania, nakoľko existovali dôvody hodné osobitného zreteľa podľa § 150 OSP spočívajúce v tom, že vedľajší účastník vstúpil do konania na strane odporcu za účelom ochrany jeho práv z vlastnej iniciatívy, tomu však bol ustanovený v zmysle § 29 ods. 2 OSP opatrovník. Ustanovený opatrovník disponuje rovnakými oprávneniami ako účastník konania, a teda nebolo potrebné, aby aj vedľajší účastník tiež ochraňoval jeho záujmy. Vzhľadom na to, nemožno zo strany vedľajšieho účastníka hovoriť o trovách účelne vynaložených. Ďalej uviedol, že má vedomosť, že združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu odporcu, a to oznámením o vstupe združenia do konania, ktoré obsahuje žiadosť o zaslanie žaloby a návrh na priznanie trov konania. Z uvedeného je zjavné, že pred zaslaním oznámenia o vstupe do konania, združenie nemá žiadnu vedomosť o prejednávanej príhode a len z označenia účastníkov usudzuje, že ide o spotrebiteľskú vec. Navyše vedľajší účastník viaceré procesné podania nadbytočne opakuje bez uvedenia nových významných skutočností vzťahujúcich sa na predmet sporu. Rovnaký právny názor vyjadril aj Krajský súd v Košiciach v rozhodnutí sp. zn. 6Co/141/2012. Mal za to, že paušálny vstup združenia zastúpeného advokátom do konaní, v ktorých pre vstup nebol žiadny dôvod, iba zbytočne navyšuje trovy konania a navodzuje dojem, že účelom vstupu nebola ochrana práv spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov v podobe náhrady trov právneho zastúpenia. Obdobný právny názor vyslovil aj Krajský súd v Banskej Bystrici v rozhodnutí sp. zn. 17Co/91/2012, ako aj Krajský súd v Bratislave v rozhodnutí sp. zn. 9Co/420/2012. Namietal, že v danom prípade nemožno hovoriť o trovách účelne vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva. Združenie v predmetnom konaní nevystupuje ani ako splnomocnený zástupca odporcov, pričom títo o vstupe združenia do konania pravdepodobne ani nemali žiadnu vedomosť, čo vyjadril aj Krajský súd v Prešove v rozhodnutí sp. zn. 13Co/35/2012, ako aj v rozhodnutí sp. zn. 13Co/36/2012. Zdôraznil, že nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi neporušuje základné právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 2 a 3 Ústavy SR, keďže tieto trovy konania neboli účelne vynaložené a neboli ani v príčinnej súvislosti s procesným postojom vedľajšieho účastníka k predmetu konania. Obdobný názor vyslovil Ústavný súd SR v náleze II. ÚS 78/03. Zastal názor, že odmenu za úkony právnej služby poskytované právnym zástupcom vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného nemožno považovať za účelne vynaložené trovy. Obdobný právny názor vyjadril aj Krajský súd v Trnave v rozhodnutí sp. zn. 21Cob/234/2012. Nárok na náhradu trov právneho zastúpenia nemožno priznať, ak sa určité procesné podanie nadbytočne opakuje bez uvedenia nových, procesne významných skutočností. Činnosť vedľajšieho účastníka rozhodne nemožno považovať za tak odborne náročnú, že by si vyžadovala úplné právnické vzdelanie. Uvedené potvrdil vo svojom rozhodnutí aj Krajský súd v Žiline, sp. zn. 10Co/110/2012. Svoj názor oprel aj o početné rozhodnutia krajských súdov SR. Ďalej uviedol, že združenie žalovaného v konaní nezastupuje. Podobný právny názor zastal aj Krajský súd v Prešove v rozhodnutí sp. zn. 13Co/40/2012. Ďalej dôvodil, že ustanovenia Charty základných práv EÚ, ako aj rozhodnutia Súdneho dvora EÚ, sa týkajú všeobecne ochrany spotrebiteľa. Žiadne z predmetných ustanovení nepoukazuje na to, že by sa združenia na ochranu práv spotrebiteľa mali nechávať zastupovať advokátmi, ale len na to, že nie je vylúčené, aby pomoc spotrebiteľom poskytovali priamo právnické osoby. Zároveň si žalobca uplatnil aj náhradu trov odvolacieho konania vo výške 19,33 Eur s DPH, ktoré pozostávajú z jednej polovice úkonu právnej služby vo výške 9,96 Eur s DPH a režijného paušálu k právnemu úkonu vo výške 9,37 Eur s DPH za podanie odvolania.

K odvolaniu navrhovateľa sa vyjadril len vedľajší účastník na strane žalovanej. Navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti potvrdil. Konštatoval, že vedľajší účastník do konania vstúpil oznámením, pričom vzniesol námietku premlčania obsahujúcu relevantnú právnu argumentáciu, ktorá mala preukázateľne za následok späťvzatie návrhu na začatie konania. Zdôraznil, že bez právneho posúdenia veci a bez vznesenia námietky premlčania zo strany vedľajšieho účastníka by v danom konaní nemohlo byť na ňu zo strany súdu prihliadnuté, pričom je možné a pravdepodobné, že hlavný účastník by bol vo veci neúspešný obdobne, ako boli neúspešní mnohí ďalší spotrebiteľia, od ktorých navrhovateľ vymáhal premlčané nároky v prevažnej väčšine zo spotrebiteľských zmlúv, ktoré navyše obsahovali neprijateľné podmienky. Teda mal za to, že v predmetnom konaní neexistuje dôvod na nepriznanie vedľajšiemu účastníkovi práva na náhradu trov. Uviedol, že vedľajší účastník v konaní vystupoval na podporu odporcu, proti ktorému podal navrhovateľ predmetný návrh. Odporca bol vďaka vznesenej

námietke premlčania zo strany vedľajšieho účastníka v celom rozsahu úspešný. Mal za to, že súd o trovách konania správne rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 1 OSP a to vzhľadom na skutočnosť, že vedľajší účastník stojaci v konaní na strane odporcu mal vo veci plný úspech. Konštatoval, že dôvodom späťvzatia návrhu na začatie konania navrhovateľom bolo uplatnenie námietky premlčania vedľajším účastníkom. To znamená, že odporca bol v konaní úspešný vďaka úkonu vedľajšieho účastníka. Uviedol, že spotrebiteľské združenie OSA je občianskym združením založeným za účelom kolektívnej ochrany práv spotrebiteľov. Táto ochrana spotrebiteľských práv sa realizuje prostredníctvom zastupovania spotrebiteľov v občianskom súdnom konaní, či vstúpení do spotrebiteľských sporov v pozícii vedľajšieho účastníka. Stanovisko navrhovateľa popierajúce význam právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka považoval za účelové a zjavne nesprávne. Zdôraznil, že výklad, ktorý by z uplatňovania práv vedľajšieho účastníka vylúčil možnosť dať sa právne zastúpiť, nie je iba absurdný, ale najmä odporujúci zákonom SR a tiež predpisom EÚ, nakoľko pri jeho aplikovaní by nebolo možné prostredníctvom združenia riadne, účelne a efektívne chrániť a presadzovať práva a oprávnené záujmy spotrebiteľov, teda ani plniť základnú úlohu spotrebiteľského združenia stanovenú legislatívou SR a EÚ. Mal za to, že je dôvodné, aby vedľajšiemu účastníkovi boli priznané trovy konania, keďže nie je vylúčené, aby si vedľajší účastník, ak zostane až do právoplatného skončenia veci, nemohol uplatniť jemu vzniknuté trovy. Zdôraznil, že nie je možné odoprieť vedľajšiemu účastníkovi právo dať sa zastúpiť advokátom. Na podporu svojich tvrdení poukázal na početné rozhodnutia krajských súdov ako aj na rozsudok Súdného dvora zo dňa 22.12.2010, vo veci C - 279/09 DEB Deutsche Energiehandels und Beratungsgesellschaft GmbH proti Spolkovej republike Nemecko. S poukazom na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 MCdo 17/2009 a rozhodnutie sp. zn. 3 MCdo 5/2006 uviedol, že neexistuje dôvod na aplikáciu ustanovenia § 150 OSP. Aplikácia tohto ustanovenia by bola na mieste vtedy, ak by bol v konaní úspešný navrhovateľ a odporca ako spotrebiteľ by vzhľadom na svoje majetkové, či sociálne pomery nebol zaviazaný súdom na náhradu trov konania. Konštatoval, že nahradenie trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi je nanajvýš spravodlivé, nakoľko mu jednak s bránením práv spotrebiteľov vznikli reálne náklady a jednak ako prevenciu pred konaním navrhovateľa, ktorý zneužíva nízke právne vedomie spotrebiteľov (vrátane odporcu) tým, že skupuje premlčané pohľadávky a tie následne žaluje spoliehajúc sa, že odporcovia (spotrebiteľia) nevedia o možnosti vzniesenia námietky premlčania a právne služby advokáta si nemôžu dovoliť. Záverom uviedol, že pokiaľ sa odvolací súd stotožní s návrhom navrhovateľa, vedľajší účastník navrhne, aby odvolací súd v zmysle § 109 ods. 1 písm. c) OSP konanie prerušil a požiadal Súdny dvor Európskych spoločenstiev o rozhodnutie o práve spotrebiteľského združenia na plnohodnotné právne zastúpenie - vrátane práva na priznanie náhrady trov konania v prípade, ak procesné úkony združenia budú v súdnom procese na prospech spotrebiteľa a budú mať v časti týkajúcej sa účasti spotrebiteľského združenia za následok úspech vo veci - ako o predbežnej otázke. Zároveň si uplatnil aj trovy odvolacieho konania vo výške 30,87 Eur s DPH za jeden úkon právnej služby /vyjadrenie/ vrátane režijného paušálu (9,37 Eur s DPH).

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa, ako aj konanie ktoré mu predchádzalo podľa § 212 ods. 1 OSP, § 214 ods. 2 OSP a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti je potrebné podľa § 220 OSP zmeniť.

Podľa § 137 OSP trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 146 ods. 2 veta prvá OSP ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy.

Všeobecne pre náhradu trov konania v sporovom konaní platí zásada úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou zavinenia. Zásada úspechu vo veci znamená, že účastník, ktorý mal v sporovom konaní plný úspech, má právo na náhradu všetkých trov konania. Posúdenie účelnosti pritom bude závislé od konkrétnych okolností tej - ktorej veci. Podstatou zásady zavinenia je sankčná náhrada nákladov

konania, ktoré by v riadnom priebehu nevznikli, uložená rozhodnutím súdu tomu, kto ich vznik zaviniel alebo sa mu prihodila náhoda, ktorá ich vyvolala.

Odvolací súd konštatuje, že účastníci konania majú právo byť konaní zastúpení advokátom, avšak majú právo len na náhradu trov konania proti neúspešnému účastníkovi konania potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva. Súd je teda oprávnený a zároveň povinný o uplatnenom nároku na náhradu trov konania individuálne rozhodovať z hľadiska ich účelnosti. Odvolací súd mal z obsahu spisu za preukázané, že vedľajší účastník na strane žalovanej dobrovoľne vstúpil do konania, pričom nekontaktoval žalovanú a nepoznal ani predmet konania. Vedľajší účastník ako i v iných obdobných prípadoch vstúpil do predmetného konania, zároveň vzniesol námietku premlčania a uplatnil si aj nárok na náhradu trov právneho zastúpenia. Vzhľadom na cieľ a úlohu vedľajšieho účastníka, ktorými sú ochrana spotrebiteľa je možné predpokladať, že tento disponuje znalosťami a vedomosťami v oblasti spotrebiteľského práva, a preto je spôsobilým samostatne ochraňovať spotrebiteľa. Nutnosť a opodstatnenosť svojho právneho zastúpenia vedľajší účastník vôbec nepreukázal a nezdôvodnil ho z hľadiska účelnosti a hospodárnosti. Odvolací súd mal za to, že takýto paušálny vstup vedľajšieho účastníka do bližšie nepoznaných konaní a udelenie všeobecnej plnej moci advokátovi na svoje zastupovanie v neznámom počte vecí, nemôže byť prejavom naplnenia jeho cieľa a úloh ako občianskeho združenia pôsobiaceho na ochranu spotrebiteľov a taktiež to nemôže byť ani prejavom hospodárnosti jeho konania. Uvedené konanie vedľajšieho účastníka navodzuje stav, že spotrebiteľské združenie neslúži primárne záujmom spotrebiteľov, ale záujmom advokáta, ktorý si v paušálnych podaniach bez bližšej vedomosti o danom konaní, do ktorého vstupuje automaticky vyčísľuje aj náhradu trov právneho zastúpenia. Odvolací súd v súvislosti s nepriznaním náhrady trov konania (právneho zastúpenia) vedľajšiemu účastníkovi uvádza, že v danom prípade nedošlo k porušeniu práva na právnu pomoc a rovnosti účastníkov garantovaného čl. 47 ods. 2,3 Ústavy SR, nakoľko predmetné trovy neboli účelne vynaložené, t. j. nepôsobili v príčinnej súvislosti s procesným postojom vedľajšieho účastníka k predmetu konania. Vzhľadom na uvedené odvolací súd dospel k záveru, že vedľajším účastníkom uplatňované trovy konania sú neúčelné a nehospodárne, a preto odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmenil podľa § 220 OSP tak, že náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej nepriznal.

Odvolací súd zároveň zamietol návrh vedľajšieho účastníka na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c) OSP, ktorým žiadal, aby odvolací súd prerušil konanie a požiadal Súdny dvor Európskych spoločností o rozhodnutie o práve spotrebiteľského združenia na plnohodnotné právne zastúpenie - vrátane práva na priznanie náhrady trov konania v prípade, ak procesné úkony združenia budú v súdnom procese na prospech spotrebiteľa a budú mať v časti týkajúcej sa účasti spotrebiteľského združenia za následok úspech vo veci - ako o predbežnej otázke. Je tomu tak z dôvodu, že otázku účelnosti a hospodárnosti náhrady trov účastníka konania je výlučne v právomoci súdu SR. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že cieľom riešenia predbežnej otázky nie je rozhodnúť konkrétny spor (či a v akej výške má účastník konania právo na náhradu trov konania), ktorý spadá do výlučnej kompetencie súdu členskej krajiny, ale zabezpečiť jednotný výklad komunitárneho práva, pričom prejudiciálna otázka nastolená Súdnemu dvoru EÚ nesmie byť zjavne neopodstatnená a irelevantná vo vzťahu k prebiehajúcemu konaniu, jej potenciálne zodpovedanie musí mať reálny dosah na prebiehajúci spor a zároveň nesmie ísť o otázku akademickú v tom zmysle, že táto otázka nemá reálny základ v prejednávacom spore.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 142 ods. 1 OSP tak, že úspešnému žalobcovi nepriznal náhradu trov odvolacieho konania z dôvodu, že ich nepovažoval za účelne vynaložené s poukazom na skutočnosť, že žalobca sa k trovám vedľajšieho účastníka už vyjadril v samotnom späťvzati návrhu na začatie konania /č. I. 84 a 85 spisu/.

Odvolací súd prijal toto rozhodnutie v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.